

Jak jsem proti vůli státu opět nezemřel

- CZ24 News | 26. listopadu 2021

Kolik je na světě preperů? Tedy těch z nás, co myslí na zadní kolečka? Procento? Promile? Každopádně je to menšina.

...ale je to taková jiná menšina. Poznáte ji tak, že žádné neneziskovky nelobují za jejich práva, nikdo z preperů nechodí v růžové košili, nepropaguje bezpohlavní záchodky a ani jim pedofilní Brusel na jejich činnost nenutí miliony grantech.

Prepeři většinou chodí v přírodních materiálech i barvách, v oděvech s hodně kapsama, na zádech nosí batoh a v kapse mají špičkovou kudlu (nebo hned dvě), se kterou to většinou umí. Důležitým znakem prepera je také (nejen doma) slušná zásoba proviantu, jenže ta je ukrytá, takže podle ní ho český nýmand určitě nepozná, protože zemře hladu dříve, než se rozkouká.

Zřejmě prvním českým (možná i světovým) preperem byl Milerův krteček. A možná právě on inspiroval zahraniční řetězce, že podle jeho kalhotek s velkejma kapsama byly hypermarkety celého globálního světa vybaveny obříma nákupníma vozíky, aby se do nich vlezly zásoby na týden. Nebo i na déle, to kdyby vláda na lid uvalila další domácí vězení. Však jsme to mohli za poslední dva roky vidět už několikrát, jak se skrz rozsypanou rýži k pokladnám razí cestu tuny toaletního papíru s aloe vera a vůní mořského vánku. I toto lze nazvat svým způsobem preperstvím. Jen trochu jiným. Tito „toaletní prepeři“ se řídí heslem: Co kdybych se z toho hladu náhodou pos...!

Takhle nějak se chystá běžný lid na následky našeho členství v EU. Jedni jsou připraveni na přežití po konci civilizace, ti druzí zase na průjem.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Další typ preperů nejsou ani tak prepeři. Jedná se spíše o plánovače preperství a vizionáře. Ti poslední roky, díky svým křišťálově čistým koulím, dost exhibují, takže vyjádření, že je zná asi každý, není dost výstižné. Vhodnější by bylo říci, že se jich nelze zbavit.

Určitě třeba znáte prepera – biologa Flégra, co nás týden co týden připravuje na tisíce mrtvol za den, nebo prepera – ředitele Ludvíka, který má starost o čistý chrup tisíců těch, co mu skončí v Motole na márách, protože je odmítá léčit. Ale patří mezi ně mnoho dalších. Například preper – prezident Kubek, který nás povinnou eutanazií lékařů připravuje na likvidaci nemocnic a nebo preper – předseda Chlíbek, co dívky a mladé ženy Tečkou připravuje na bezstarostný život bez dětí.

A ti plánovači našeho preperství? Ty skutečné nevidíme, ale na dosah ruky máme jejich asistenty v podobě naší vlády. Ta nás už druhým rokem připravuje na život v permanentním strachu, na dýchání bez kyslíku a život v osamění, což se také někdy může hodit.

Jak vidět, starost o naši přípravu budoucího života je trvalá, komplexní a na velmi vysoké odborné

úrovni. Kdybychom akceptovali kurz preperky debility Valachové, tak vlastně platí, že co Čech, to preper. V tom případě jsem preper také já a musím se podle toho chovat. Nemám sice toaletní papír na trojí omotání rovníku, ale pro případ nějakého virového onemocnění jsem si přes léto, v lékárně kousek od hranic, koupil dvě balení Neosinu forte (Inosinum pranobexum). V příbalovém letáku jsem mimo dávkování našel také informaci, že ho mohou užívat i děti od jednoho roku, takže číst nežádoucí účinky by bylo jen ztrátou času. Tato forma vylepšení osobního preperství mě stála necelých osmset korun, ale při expiraci léku do května 2024 to nebylo na těch 2 krát 30 tablet nic tak strašného.

A jak vy? Už se vám stalo, že se vám osobní preperství vyplatilo? Mě totiž ano. Stalo se tak tuto poslední neděli, kdy mě hned ráno (možná už v sobotu večer) složila chřipka. Nevím jak vy, ale já chřipku poznám podle zvýšené teploty, nenormální bolesti hlavy, zimnice, pocitu „dolámanosti“, prostě podle stavu „K.O.“. Radost samozřejmě nulová, protože já se z chřipek dostávám opravdu minimálně 14 dní – týden drasticky a týden rekonvalescence. Rychleji to u mě nikdy nešlo a když jsem se to občas pokusil zrychlit, za nějakou dobu jsem to zdravotně odskákal. Asi za trest, kdo ví.

No a teď ta hromská chřipka! Kdybych šel k lékaři, připsal by si body za doporučení čaje, acylpirinu a vyležení, možná i předpis antibiotik, ale nechtělo se mi. Ani vlastně nevím, jestli můj praktik ještě žije. Snad ano, ale stejně jsem sobecky zůstal doma, nezvedl mu životní úroveň a raději vytáhl své preperské zásoby: v létě pořízenou krabičku Inosinum pranobexum, vitamín C, zinek, lipový květ, med a froté ručníky. Postup byl takový, že od rána jsem nezatěžoval organismus jídlem (ostatně sám si to vyžádal), jen čaj, koňské dávky vitamínu C, půlku banánu a Neosine dle návodu. Odpoledne, až teplota trochu vylezla, následoval lipový čaj s medem, pak pečlivě zabalit, naházet peřiny a dvě hodiny vypotit. Výsledek? Obvyklé týdenní trápení s bolavým tělem a teplotami trvalo asi 18 hodin, takže k plnému zdraví mi schází jen ten týden rekonvalescence. Tu už si ale budu muset hezky „odmakat“, páč na to mé preperství nic nenabízí.

A nyní, co jsem z toho vyvodil?

Úplně na prvním místě bych vyzvedl, že stát nejen že na naše zdraví už desítky let z vysoka kašle – on naši nemoc miluje! Jak jsem to poznal? Totiž pokud Poláci mají možnost se z virové nemoci snadno a rychle dostat volně prodejným a zcela neškodným lékem za 390,- korun a nám ho nepředepíše ani lékař(!), tak nelze konstatovat nic jiného, než že stát miluje, když jsou Češi nemocní. A čím více, tím lépe! Je to vidět obzvláště dnes, kdy se do vedení státu, ministerstev a do médií dostala skupina úchyľů, kteří už dokonce začali milovat naši smrt! Léky před nemocnými zapírají a čekají až zemřou, aby si mohli vyplnit své úchylné sny i úchylnými statistickými tabulkami.

Druhý závěr je sice druhý, ale jen co od pořadí – pokud totiž víme, že stát miluje naši nemoc a z naší smrti má dokonce erekcí, tak je na velmi vážné zamyšlení od něj přijmout cokoli, co se týká našeho zdraví, byť by to bylo s „apkou“ zdarma.

A třetí závěr? Ten už dáte jistě sami: Dnes je usmrcení nabízeno jen dobrovolníkům, ale na zítřek již tihle úchylové ve státních (i soukromých) službách začínají nafukovat testovací balónek s povinnou eutanazií, ...takže, milí prepeři, co myslíte – budou nám dva nože po kapsách stačit?

AUTOR: dan niel

ZDROJ: czechfreepress